

tíðindablaðið

sosialurin

Útgevni: P/f Sosialurin
 Ábyrgdarblaðstjóri: Jan Müller
 Fyritaksstjóri: Krisjan Dahl
 Blaðfólk: Hogni Djurhuus og Randi Jacobsen
 Uppseting: P/f Sosialurin
 Prent: P/f Pressan 1981

Argjavegur 26,
 3800 Argir.

Postsmoga 76,
 3800 Tórshavn.

Telefon 118 20.

Trygd og mannalív

oddagrein

Ein gassspreinging í mexikanska høvuðsstaðnum nakað herfyri kravdi 500 mannalív. Spreingingin fór við fjelmiðlunum sum bergmál um allan heimin og hoyrdist í eina stutta tíð aftaná. Síðani var tagn. Tey týðningarmestu tíðindini vóru bráðliga søga. Vanlukkan í Mexico var farin í gloymibókina. Kortini man orsøkin til hesa hending hava fest seg í minnini. Ein gassleki, sum var fráboðaður frammanundan, men sum ikki var teltur.

ENN ein gassvanlukka hendi nú um dagarnar. Ein gassleki frá eini amerikansk/indiskari verksmiðju í indiska býnum Bhopal hevur longu kravt 2000 mannalív og onnur 200.000 skulu vera rakt onkursvegna av óhappinum. Henda vanlukkan hevur eisini fingið nógva umrøðu í fjelmiðlunum, men tað man helst bert vera ein spurningur um tíð, so er eisini henda vanlukka farin í søguna.

Ein setningur í svenskar sjónvarpsumrøðu í Sjónvarp Føroya friggjakvældið fekk tó mong av okkum at rakna við. Hann segði, at amerikanarar høvdu bygt verksmiðjuna í India, tí her vóru trygdarkrøvini ikki so strong. Harafturat hoyrdu vit, at verksmiðjan lá í fátækra býlinginum. Slíkir upplýsingar fáa okkum at hugsa.

HVAT hava so hendingar sum hesar at siga okkum føroyingum! Jú, tær fáa okkum at hugsa um líkandi umstøður her heima hjá okkum sjálvum. Hvørja trygd hava vit t.d. fyrri, at ikki eitt óhapp hendir á Viðanesi! At bæði gass- og oljutangar fara í luftina! Og hvørjar fylgjur fer tað at hava fyrri tryg av Føroya størstu arbeiðsplássum, Landssjúkrahúsið, Bacalao og Tórshavnar Skiðasmíðju!!!

TAD eru altíð nøkur, sum halda, at vit eiga ikki at bera ótta fyrri trygðini, tí sjálvandi eru stjórar og

virksigarar so mikið at sær komnir, at teir hava gjørt alt fyrri at seta trygdina í hásætið. Hetta er bert tíanverri ikki altíð so. Fyri nøkrum fáum mánaðum síðani skrivaðu vit á forsiðu Sosialsins, at eitt byggifelag í Havn var í ferð við at spreingja nakrar fáar metr- ar frá gasstangunum á Viðarnesi — uttan at bjálva tangarnar, sum trygdarreglurnar siga í slíkum føri. Av berari tilvild varð spreingingin útsett og tangarnir bjálvaðir. Ein granni hevði staðið í vindeygnum og hugt at. Hann gav alt fyrri eitt boð frá sær. So litið var millum veruleikan í Mexico City og Bhopal og so óvissuna í Havn.

TAD má nú vera fremsta uppgávan hjá nývalda býráðnum í Havn at bera so í bandi, at tangarnir á Viðarnesi verða fluttir út um Havnina, áðrenn ov seint er.

SO er spurningurin, hvar! Sund og Glyvursnes hava verið nevnd. Men hví ikki fara til Kollafjarðar við tangunum! Her skal jú stór útbýgging fara fram — eitt nú í samband við bergholsgerð har. Tað kundi hugsast, at grót frá berg-holinum varð brúkt til útfylling og planering av eingum »tangaekir« ið sjálvsagt ikki skal liggja í bygðum umráði.

KOLLAFFJØRÐUR er kyrrupláss og kunnu skip okkara einsvæl bunkra har sum í Havn. Og hvat viðvíkir flutningi av olju, bensini og gassi til kundar í Havn, so verður teinurin stuttur, tá nýggja bergholið er gjørt millum Oyra-reingir og Kaldbaksbotn. Hetta er møguliga ein góð loysn, og so koma vit eisini burtur frá tvangstankanum um, at alt skal liggja í høvuðsstaðnum. Tað er als ikki neyðugt.

ja m

Verðsins ringasta servisa?

Eg kann ikki lata vera við at taka penn í hond, so hørm eri um ta út av lagi vánaligu servisu, flogferðafólkinum, sum kom við flogfarinum úr Danmark friggjadagin 7. desember í ár, var fyrri. Flogfarið var eitt sindur seinkað. Veður og vindur má sær ráða, vita vit, so at tað var mótvindur og tjúkt í veðrinum, kundi eingin gera nakað við. Klokkan var umleið 12, tá flogfarið setti seg, og umleið hálvan tíma seinni gekk so leiðin til Oyragjár. Eg havi ofta ferðast loftvegis, og tá hevur ferjan SAM altíð ligið klár at taka ferðafólkið. Men henda dag var eingin SAM á Oyragjøgvi. Ikki fyrr enn klokkan eitt hendi nakað — SAM sást fara av Vestmanna. Til alla lukku sluppu vit at sita heitt og fjálgt inni í bussinum og bíða; nakað kalt var jú. Men tá vit komu til Vestmanna í oysandi regni — tað var at kalla áarfari — og vit, sum ikki blivu avheintaði av onkrum ella høvdu bil sjálv, við skuldi fóru at sleppa okkum undir tak í bussinum, sum plagdi at bíða eftir ferðafólkinum, og sum skuldi koyra okkum til Havnar, so var eingin bussur at siggja, heldur eingin taxabílar. Og har standa so vit í oysregni við øllum viðfórnum. Ná, men, helt onkur, hann kann ikki vera so langt burti, tí teir vita jú altíð, nær ferðafólkið kmur, so vit vóru tolin og bíðaðu eitt sindur aftrat, og tað oysregnaði alsamt við sama lag; men har kom bara eingin bussur. Fyri ikki at bliva heilt ígjøgnum fóru vit so inn á kaffistovuna, sum er har á keiðinum, at

kroka. Framvegis eingin bussur, tiskil mátti viðfarið eisini fáast innum, skuldi ikki alt bliva rennvátt, so har bleiv nakað trongligt inni til endans. Tá framvegis eingin bussur visti seg, fór eitt av ferðafólkinum at ringja til bilstöðina í Havn og fekk at vita, at tey kundu einki gera við hetta, tí vit vóru jú seinkað, og at bussur fór aftur úr Havn klokkan tað og tað. Men hesum vildi hesin maður — okkara allra vegna — ikki finna seg í. Tey mundu kortini hava tikið sær um reiggj í Havn, tí ein bussur kom so endiliga. Og vit fóru so øll út, settu viðfarið við lúkuna til viðfórisrúmið. Lúkan var aftur; eg helt, at bussforarin kanska ikki troystaði sær út í hetta ringa veðrið; men viðfarið mátti inn, so eg fór fram at heita á bussforaran at fáa viðfarið inn í rúmið, men har var eingin maður. Í á sigur ein, sum inni í bussinum sat, at hann mundi ikki hava stundir, tí hann skuldi ringja onkustaðir. Eg haldi tó, at hann kundi havt latið lúkuna upp um ikki annað. Men so fór eitt av ferðafólkinum og fekk viðfarið uppá pláss. So endiliga komu vit einaferð út Vestmanna. Klokkan var um hálvgum fyra-fýra, tá vit umsíðir komu til Havnar. Heima hjá mær høvdu tey fingið at vita frá bilstöðini, at vit fóru at vera í Havn um tvey-tíðina og høvdu sett ræst kjøt útá, so tað skuldi vera passaliga kókað, tá eg kom. Kókað var tað sjálvandi, men eg haldi, at øll kunnu hugsa sær, hvussu ræst kjøt er, tá tað hevur kókað í fleiri tímar. Men gott var at fáa heitan

mat aftaná slíka ferð.

Eg veit ikki, hvør hevur ábyrgdina av hesi rutu, men eg haldi, at øll hini, ið við vóru, halda við mær, tá eg loyvi mær at siga, at tilk skilaleys og ábyrdarleys viðferð av ferðafólki ikki man finna sín líka nakra aðrastaðni um okkara leiðir. Tibetur vóru vit øll røsk og væl fyrri annars henda dagin, men tað hendir meira enn so, at fólk eru við, sum kemur av sjúkrahúsi í Danmark, útskrivað sum frísk, men kortini ikki nóg væl styrknað til, at tey høvdu klárað ein tilkan dag sum henda.

Tít, sum sita við ábyrgdini, fáid hetta í rættlag, ongantið ov skjótt. Tí við hesum »formi fyrri servisu« koma tit ikki bara tykkum, men fyrst og fremst Føroyum í ringt orð. Tað skuldi ikki verið gjørt afturstig á hesum øi í 1984, men tvørturímóti átti servisan at verðið gjørd enn betri, m.a. við at serligir bussar koyra rutuna Tórshavn/Flogvøllin og hinvegin. Onkur segði mær, sum eg síðani havi tosað við, at landið hevur yvirtikið hesa rutu nú, og at síðani tá hevur einki f..... fantils verið á, fyrri at brúka hansara egnu orð. Eg veit ikki, um tað er so, alto at landið rekur rutuna, men fantils er einki sum er. Eg havi sum sagt ofta ferðast loftvegis, men ongantið verið úti fyrri slíkum, fyrr enn henda nevnda dag; tað plagdi at ganga sum í smøri.

Ein sera misnøgd

Zoneterapeut vitjar

Zoneterapeut úr Íslandi vil fegin koma í samband við føroyingar fyrri at siga teimum, hvussu góða hjálp tey kunnu fáa við zoneterapi. Fólk kunnu fáa hjálp fyrri pinu í herðum, nakka, hálsi, hondum og fótum, fyrri gikt, høvupinu, migrenu, mána-sjúkupínu og mangt annað. Eg vil fegin hjálpa.

Nógv hava fingið hesa viðgerð við góðum úrsliti, t.d. skrivstovufólk og bilforarar. Viðgerðin er púra meinaleys. Tað ber ikki til at greiða frá, hvussu tað kenst, alt verður betri fyrri hvønn dag.

Tey, ið vilja hitta meg, mugu bera skjótt at, eg

komi til Føroya beint eftir nýggjgjár, og vitjanin verður helst stutt.

Adressan er postsmoga 1361 í Havn, sum tit

kunnu skriva til.

Vinarliga
 Zoneterapeut

Apotekið

Tað er leygardagur 8/12-1984 og klokkan er umleið 12. Skuldi inn á parkeringsekið hjá apotekinum. Har var onki parkeringspláss, bert ein stórur ferðslurúðuleiki.

Er tað ikki andstyggiligt, at ein almennur stovnur — í hesum forinum enná ein heilsustovnur — skal vera komin so í

rasshaft til privaten handil, at ein sjúklingur, ið t.d. skal hava pensilin, noyðist at bíða, meðan SMS kappast við aðrar handlar í Havn???

Áttu slíkir stovnar ikki at havt egið parkeringskøi við egnari innkoyring?

KJ